Naslov seminarskog rada

Seminarski rad u okviru kursa Metodologija stručnog i naučnog rada Matematički fakultet

Isidora Đurđević, Ana Stanković, Milica Đurić kontakt email prvog, drugog (trećeg) autora

5. april 2017.

Sažetak

U ovom tekstu je ukratko prikazana osnovna forma seminarskog rada. Obratite pažnju da je pored ove .pdf datoteke, u prilogu i odgovarajuća .tex datoteka, kao i .bib datoteka korišćena za generisanje literature. Na prvoj strani seminarskog rada su naslov, apstrakt i sadržaj, i to sve mora da stane na prvu stranu! Kako bi Vaš seminarski zadovoljio standarde i očekivanja, koristite uputstva i materijale sa predavanja na temu pisanja seminarskih radova. Ovo je samo šablon koji se odnosi na fizički izgled seminarskog rada (šablon koji morate da ispoštujete!) kao i par tehničkih pomoćnih uputstava. Molim Vas da kada budete predavali seminarski rad, imenujete datoteke tako da sadrže temu seminarskog rada, kao i imena i prezimena članova grupe (ili samo temu i prezimena, ukoliko je sa imenima predugačko). Predaja seminarskih radova biće isključivo preko web forme, a NE slanjem mejla.

Sadržaj

1	Uvod	2
2	Operaciona semantika	2
3	Denotaciona semantika	2
4	Aksiomatska semantika	2
5	Zaključak	2
Literatura		2

1 Uvod

Ovde pišem uvod

Primer 1.1 Problem zaustavljanja (eng. halting problem) je neodlučiv /?/.

2 Operaciona semantika

3 Denotaciona semantika

Nastala 1960. godina od strane Christopher Strachey-a i njegove istraživačke grupe na Oxford-u [?], denotaciona semantika predstavlja jednu vrstu reakcije na operacionu semantiku za koju se smatra da sadrži puno informacija. Naziv je dobila po engleskoj reči označiti (eng. denote) jer pridružuje značenja sintaksnim definicijama jezika. Alternativno, može se nazivati i matematička semantika zbog njene okrenutosti matematičkim formalizmima pri definisanju ove formalne semantike. Jedan način definisanja denotacione semantike je dat u sledećoj definiciji.

Definicija 3.1 Pristup formalizaciji semantike konstruisanjem matematičkih objekata koji opisuju značenje jezika naziva se denotaciona semantika [?].

4 Aksiomatska semantika

Za nastanak i razvoj aksiomatske semantike su zaslužni pre svega Floyd, Hoar i Dijkstra [?]. Aksiomatska semantika razvija metode za proveru korektnosti programa. Zasniva se na matematickoj logici. Za svaku kontrolnu strukturu i komandu se definišu logicki izrazi. Ovi izrazi se nazivaju tvrđenja (eng. assertions) i u njima se zadaju ogranicenja za promenljive koja se javljaju u tim kontrolnim strukturama i komandama.

Tvrđenja su data u obliku Horovih trojki: {P}c{Q}

Definicija 4.1 Horova trojka $\{P\}$ $C\{Q\}$ opisuje kako izvršavanje dela koda menja stanje izracunavanja ako je ispunjen preduslov (eng. precondition) $\{P\}$, izvršavanje komande C vodi do postuslova (eng. postcondition) $\{Q\}$ /?/.

Preduslov je logički izraz u kome se definišu ograničenja promenljivih pre izvršavanja komande, a postuslov definiše ograničenja promenljivih posle izvršavanja komande.

Horove trojke se drugačije nazivaju i delimična ispravnost specifikacije (eng. partial correctness specification) .

Ali one ne mogu da osiguraju da će se program završiti pa se zbog toga i nazivaju "delimičnim".

Pored delimične ispravnosti specifikacije, imamo i potpunu ispravnost naredbe (eng. total correctness statements) koja osigurava da će se program završiti dok god preduslov važi.

Preduslovi i postuslovi mogu se smatrati interfejsom ili ugovorom između programa i njegovih klijenata. Oni pomažu korisnicima da razumeju šta program treba da proizvede bez potrebe da shvati kako se program

izvršava. Tipično, programeri ih pišu kao komentari za funkcije i funkcionišu kao dokumentacija i olakšavaju održavanje programa. Takve specifikacije su posebno korisne za bibliotečke funkcije za koje izvorni kod često nije dostupan korisnicima [?].

Način funkcionisanja ove semantike možemo prikazati u primeru koji sledi (primer je preuzet iz knjige [?]).

```
Primer 4.1 { x=n } y := 1; while neq(x=1) do (y := x*y; x := x-1) { y=n! and n veće od 0 }
```

n je u primeru specijalna promenljiva koja se naziva logička promenljiva i koja, za razliku od programskih promenljivih, ne sme se pojaviti ni u jednoj naredbi koja se izvršava u programu i njena vrednost će uvek biti ista. Njena uloga je da pamte inicijalne vrednosti programskih promenljivih .

Zapisali smo preduslov da promenljive n ima jednaku vrednost kao i x u početnom stanju (tj. nego što program sa faktorijalom krene da se izvršava). S obzirom da program neće promeniti vrednost promenljive n, postuslov y=n! će izraziti da konačna vrednost y će biti jednaka faktorijalu početne vrednosti promenljive x, kada se izvršavanje programa završi.

5 Zaključak

Ovde pišem zaključak.